प्रदुद्रुवुः कुरवश्चैव सर्व्वे सवाजिनागाः सरथाः समन्तात् । परीतकालानिव नष्टसंज्ञान् मोहायन्तांस्तव पुत्रान्निशम्य ।
एतस्मिन्नेव काले तु द्रोणः शस्त्रभृतां वरः । द्रुपदं त्रिभिरासाद्य शरैर्व्विव्याध दारुणैः ।
सोऽतिविद्धस्तदा राजन् रणात् द्रोणेन पार्थिवः । अपायाद्द्रुपदो राजन् पूर्व्ववैरमनुस्मरन् ।
जित्वा द्रोणस्तु द्रुपदं शङ्खं दध्मौ प्रतापवान् । तस्य शङ्खस्वनं श्रुत्वा विचेसुः सर्व्वसोमकाः । २२८५
अथ शुश्राव तेजस्वी द्रोणः शस्त्रभृतां वरः । प्रमोहनास्त्रेण रणे मोहितानात्मजांस्तव ।
ततो द्रोणो राजगृद्धो त्वरितोऽभ्याययौ रणात् । तत्रापश्यन् महेष्वासौ भारद्वाजः प्रतापवान् ।
धृष्टद्युम्नञ्च भीमञ्च विचरन्तौ महारणे । मोहाविष्टांश्च ते पुत्रानपश्यत् स महारथः ।
ततः प्रज्ञास्त्रमादाय मोहनास्त्रमशातयत् । अथ प्रत्यागतप्राणास्तव पुत्रा महारथाः ।
पुनर्युद्धाय समरे प्रययुर्भीमपार्षतौ । ततो युधिष्ठिरः प्राह समाहूय स्वसैनिकान् । २२९०
गच्छन्तु पदवीं शक्त्या भीमपार्षतयोर्युधि । सौभद्रप्रमुखा वीरा रथा द्वादश दंशिताः ।
प्रवृत्तिमधिगच्छन्तु न हि शुध्यति मे मनः । एवं ते समनुज्ञाताः शूरा विक्रान्तयोधिनः ।
बाढमित्येवमुक्त्वा तु सर्व्वे पुरुषमानिनः । मध्यन्दिनगते सूर्य्ये प्रययुः सर्व्व एव हि ।
कैकेया द्रौपदेयाश्च धृष्टकेतुश्च वीर्य्यवान् । अभिमन्युं पुरस्कृत्य महत्या सेनया वृताः ।
ते कृत्वा समरे व्यूहं सूचीमुखमरिन्दमाः । बिभिदुर्धार्त्तराष्ट्राणां तद्रथानीकमाहवे । २२९५
तान् प्रयातान् महेष्वासानभिमन्युपुरोगमान् । भीमसेनभयाविष्टा धृष्टद्युम्नविमोहिता ।
न सन्धारयितुं शक्तातव सेना नराधिप । तदा मूर्च्छान्वितात्माहि प्रमदेवाध्वनि स्थिता ।
तेऽभियाय महेष्वासाः सुवर्णविकृतध्वजाः । परीप्सन्तोऽभ्यधावन्त धृष्टद्युम्नवृकोदरौ ।
तौ च दृष्ट्वा महेष्वासानभिमन्युपुरोगमान् । बभूवतुर्मुदा युक्तौ निघ्नन्तौ तव वाहिनीं ।
दृष्ट्वा च सहसायान्तं पाञ्चाल्यो गुरुमात्मनः । नाशंसत वधं वीरः पुत्राणां तव पार्षतः । ३०००
ततो रथं समारोप्य कैकेयस्य वृकोदरं । अभ्यधावत् सुसंक्रुद्धो द्रोणमिष्वस्त्रपारगं ।
तस्यापि पततस्तूर्णं भारद्वाजः प्रतापवान् । क्रुद्धश्चिच्छेद भल्लेन धनुः शत्रुनिसूदनः ।
अन्यांश्च शतशो बाणान् प्रेषयामास पार्षते । दुर्य्योधनहितार्थाय भर्त्तुः पिण्डमनुस्मरन् ।
अथान्यद्धनुरादाय पार्षतः परवीरहा । द्रोणं विव्याध सप्तत्या रुक्मपुङ्खैः शिलाशितैः ।
तस्य द्रोणः पुनश्चापं चिच्छेदामित्रकर्षणः । हयांश्च चतुरस्तूर्णं चतुर्भिः सायकोत्तमैः । ३००५
वैवस्वतक्षयं घोरं प्रेषयामास भारत । सारथिं चास्य भल्लेन प्रेषयामास मृत्यवे ।
हताश्वात् स रथात्तूर्णमवप्लुत्य महारथः । आरुरोह महाबाहुरभिमन्योर्महारथं ।
ततः सरथनागाश्वा समकम्पत वाहिनी । पश्यतो भीमसेनस्य पार्षतस्य च धीमतः ।
तत् प्रभग्नं बलं दृष्ट्वा द्रोणेनामिततेजसा । नाशक्नुवन् वारयितुं समस्तास्ते महारथाः ।
वध्यमानन्तु तत् सैन्यं द्रोणेन निशितैः शरैः । व्यभ्रमत्तत्र तत्रैव क्षोभ्यमाण इवार्णवः । ३०१०